

POMORSKI KOMENDANT WOJEWÓDZKI
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

WZ.5595.41.3.2019.PW

Gdańsk, dnia 13 marca 2019 r.

RPW/8220/2019 N
Data: 2019-03-19

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 6a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 620 ze zm.) w związku z § 2 ust. 3a i § 207 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 1422 ze zm.) w powiązaniu z § 16 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719), po rozpatrzeniu wniosku Morskiego Oddziału Straży Granicznej w Gdańsku przy ul. Oliwskiej 35, w sprawie uzgodnienia rozwiązań zamiennych dla

budynku Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego Straży Granicznej w Karwi, ul. Wojska Polskiego 50

przedłożonego do tut. Komendy w dniu 13 lutego 2019 r., zawierającego: *Ekspertyzę techniczną (...) w zakresie likwidacji i ograniczenia oddziaływania elementów zagrożenia życia dla budynku Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego Straży Granicznej w Karwi, ul. Wojska Polskiego 50*", autorami której są: mgr inż. Feliks Mikulski – rzeczoznawca ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych (upr. nr 397/99) oraz dr inż. arch. Wiesław Kupść – rzeczoznawca budowlany (upr. nr 05/KKK/2017), dotyczącą nie spełnionych wymagań warunków techniczno-budowlanych w budynku jw. w zakresie:

- przekroczenia długości dojścia ewakuacyjnego o ponad 100% od długości określonej w przepisach techniczno-budowlanych,

co stanowi podstawę do uznania użytkowanego budynku istniejącego za zagrażający życiu ludzi, z określonymi rozwiązaniami technicznymi i zamiennymi wskazanymi w treści ekspertyzy i opisanymi w uzasadnieniu niniejszego postanowienia,

wyraża się zgodę

na spełnienie wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w inny sposób niż podany w § 256 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, w związku z § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków..., z uwzględnieniem wskazań ekspertyzy technicznej.

Uzasadnienie

Przedmiotem ekspertyzy jest istniejący wolnostojący budynek Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego Straży Granicznej w Karwi, ul. Wojska Polskiego 50. Ośrodek jest położony w zachodniej części Karwi, na terenie zalesionym, oznaczonym na mapie ewidencji gruntów jako teren leśny Ls, w bezpośredniej odległości od linii brzegowej Morza Bałtyckiego. Budynek nie jest wpisany do rejestru zabytków i nie znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej.

Budynek ośrodka składa się z części parterowej i piętrowej, połączonych komunikacyjnie na poziomie parteru. Obiekt został wybudowany w konstrukcji tradycyjnej murowanej. Część niższa, parterowa, częściowo podpiwniczona, pochodzi z okresu przedwojennego (I połowa XX w.). Na kondygnacji zlokalizowano pokoje gościnne z miejscami noclegowymi oraz pomieszczenia sanitarno-higieniczne. W piwnicy znajduje się pomieszczenie gospodarczo-magazynowe z bezpośrednim wejściem z zewnątrz budynku od jego szczytowej zachodniej strony. Część wyższa, dwukondygnacyjna, całkowicie podpiwniczona, została dobudowana w roku 1975. Na piętrze zlokalizowano cztery apartamenty gościnne z indywidualnymi węzłami sanitarnymi i aneksami kuchennymi. Na parterze znajduje się wejście główne z recepcją, świetlica z częścią wypoczynkową oraz zaplecze pomocnicze. W podpiwniczeniu usytuowano pomieszczenia rekreacyjne, pomieszczenia pomocnicze oraz kotłownię gazową. Pomieszczenie kotłowni z kotłem o mocy grzewczej 175 kW posiada wejście wyłącznie z zewnątrz budynku.

Budynek z uwagi na pełnione funkcje wypoczynkowe i szkoleniowe zakwalifikowano do kategorii zagrożenia ludzi ZL V + III, tj. zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Zgodnie z założeniem organizacyjnym zapewniono 50 miejsc noclegowych w pokojach dwu- i trzyosobowych na parterze i piętrze. Obsługę stałą obiektową stanowi 2-3 pracowników. Obiekt jest czynny całą dobę, z całodobową recepcją.

Powierzchnia zabudowy wynosi 1721,13 m², powierzchnia użytkowa 2841,23 m², kubatura 8131,36 m³. Budynek stanowi jedną strefę pożarową. Ze względu na maksymalną wysokość w części wyższej 8,6 m, zaliczono go do grupy budynków niskich (N). Wymaganą klasą odporności pożarowej dla budynku jest klasa „C”, przy zastosowaniu elementów nie rozprzestrzeniających ognia.

W budynku zapewniono hydranty 25 z węzłem pólstywnym zlokalizowane w szafkach wnękowych w przestrzeni klatki schodowej na trzech kondygnacjach.

Celem ekspertyzy jest ocena warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu związana z jego dostosowaniem do obowiązujących wymogów bezpieczeństwa pożarowego, obejmującym m.in. ograniczenie oddziaływania i częściowe wyeliminowanie występujących elementów zagrożenia życia ludzi poprzez zaproponowanie rozwiązań zamiennych, rekompensujących występujące nieprawidłowości i nie powodujących pogorszenia stanu ochrony przeciwpożarowej obiektu. Przeprowadzona przez autorów ekspertyzy technicznej ocena warunków ochrony przeciwpożarowej oraz warunków ewakuacji w budynku wykazała występowanie niezgodności z wymaganiami warunków techniczno-budowlanych, obejmujących m.in.:

- przekroczenie długości dojścia ewakuacyjnego o ponad 100% od długości określonej w przepisach techniczno-budowlanych, liczonej z najdalej położonego apartamentu na piętrze do wyjścia bezpośrednio na zewnątrz budynku, przy realizacji jednego kierunku dojścia – *co jest niezgodne z treścią § 256 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*,
- występowanie na drodze ewakuacyjnej z piętra okładziny ściennej z materiału łatwo zapalnego, przy braku zapewnienia dwóch kierunków ewakuacji – *co jest niezgodne z treścią § 258 ust. 2 cyt. rozporządzenia*,
- brak wymaganego awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego na drogach ewakuacyjnych oświetlonych światłem sztucznym – *co jest niezgodne z treścią § 181 ust. 3 pkt 2b cyt. rozporządzenia*.

Stan powyższy, zgodnie z § 16 ust. 2 pkt 2, 3b i 6 *rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony ppoż. budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719)*, stał się podstawą do uznania istniejącego obiektu za zagrażający życiu ludzi.

Komunikację między kondygnacjami w części wyższej zapewniono za pomocą klatki schodowej typu otwartego, o konstrukcji żelbetowej (zgodnie ze *wskazaniami części graficznej ekspertyzy*). Długość dojścia ewakuacyjnego z najdalej usytuowanego pomieszczenia na piętrze, pośrednio przez otwartą klatkę schodową do wyjścia bezpośrednio na zewnątrz budynku wynosi około 29 m, przy dopuszczalnej długości 10 m, przy realizacji jednego kierunku dojścia. Wyjście z klatki schodowej na zewnątrz budynku prowadzi przez hol wejściowy, przy którym znajduje się recepcja. Drzwi wyjściowe z parteru na zewnątrz stanowiące wyjścia ewakuacyjne z budynku posiadają szerokości nie mniejsze niż 1,2 m. Na parterze występują dwa kierunki ewakuacji. Korytarz części parterowej posiada długość 37,25 m, z wyjściem drzwiami w ścianie szczytowej po zachodniej stronie. Szerokości korytarzy wynoszą 1,5 m na parterze w części parterowej oraz 2 m na parterze i piętrze w części wyższej.

W ramach poprawy bezpieczeństwa pożarowego zostaną wykonane prace obejmujące:

- dostosowanie obudowy korytarza na piętrze oraz obudowy klatki schodowej do obowiązujących wymagań w tym zakresie poprzez usunięcie palnej okładziny lub udokumentowanie jej wykonania jako wyrób co najmniej trudno zapalny lub zabezpieczenie ognioochronne okładziny do stopnia co najmniej trudno zapalności,
- zastosowanie awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego na drogach ewakuacyjnych.

Biorąc pod uwagę fakt, że wykazane powyżej nieprawidłowości są następstwem pierwotnego stanu budynku oraz jego wewnętrznej architektury, w celu zapewnienia odpowiednich warunków ewakuacji osób z budynku, autorzy ekspertyzy wobec faktu nie zachowania dopuszczalnej długości dojścia ewakuacyjnego w budynku zaproponowali dodatkowe sposoby spełnienia wymagań bezpieczeństwa pożarowego obejmujące:

1. Wyposażenie klatki schodowej w system oddymiania zapewniający usuwanie dymu w sposób grawitacyjny za pomocą przystosowanego do oddymiania okna dwuskrzydłowego rozwiernego na piętrze w części wyższej budynku o wymiarach otworu okiennego 160 x 160 cm w świetle ościeżnicy (*wskazanego w części graficznej ekspertyzy*) poprzez:
 - wyposażenie okna w atestowane siłowniki zapewniające otwieranie obu skrzydeł okiennych pod kątem co najmniej 60°,
 - sterowanie otwieraniem okien przez centralę oddymiania uruchamianą samoczynnie przez czujki wykrywania dymu,
 - wyposażenie systemu oddymiania w sygnalizator optyczno-akustyczny, podłączony do centrali oddymiania, usytuowany na parterze w holu wejściowym,
 - zapewnienie dopływu powietrza uzupełniającego przez główne drzwi wejściowe, otwierane ręcznie z możliwością ich ręcznego blokowania.
2. Zastosowanie czujek dymowych na dojściach ewakuacyjnych (korytarzach) do klatki schodowej w części wyższej budynku, podłączonych do centrali oddymiania klatki schodowej.
3. Zastosowanie awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego na ogólnodostępnych korytarzach i klatce schodowej, wykonanego zgodnie z Polską Normą w tym zakresie, o zwiększonym do 2 lx natężeniu oświetlenia w osi drogi, załączającego się samoczynnie w chwili zaniku zasilania elektrycznego oświetlenia podstawowego, o czasie działania nie krótszym niż jedna godzina.

Przyjęte do zastosowania w obiekcie urządzenia przeciwpożarowe (instalacja oddymiania klatki schodowej i wykrywania zadymienia oraz instalacja oświetlenia ewakuacyjnego) powinny być wykonane zgodnie z projektami wykonawczymi uzgodnionymi pod względem ochrony przeciwpożarowej przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. W przypadku urządzeń oddymiających projekt powinien obejmować m.in. sposób oddymiania klatki, parametry otworów oddymiających, sposób sterowania oddymianiem i zastosowania elementów wykrywczych i sygnalizujących o zagrożeniu oraz sposób napowietrzania klatek w celu dopływu powietrza uzupełniającego. Warunkiem dopuszczenia do użytkowania systemów jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania.

Mając na uwadze przyjęte rozwiązania zamiennie, które nie w pełni wyeliminują stwierdzony w obiekcie element zagrożenia życia, jednakże w mojej ocenie ograniczą jego oddziaływanie w sposób zapewniający użytkownikom akceptowalny poziom bezpieczeństwa pożarowego, postanawiam jak na wstępie.

Informuję, że po zakończeniu wskazanego powyżej zamierzenia inwestycyjnego inwestor powinien powiadomić Komendanta Powiatowego PSP w Pucku o zakończeniu robót adaptacyjnych i funkcjonowaniu rozwiązań zamiennych.

Pouczenie

Jednocześnie informuje się stronę, że:

- niniejsze postanowienie nie zastępuje wymaganych prawem projektów budowlanych i projektów wykonawczych, uzgodnionych z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz stosowanych pozwoleń;
- postanowienie wyraża zgodę na spełnienie wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w inny sposób, niż określono w przepisach powszechnie obowiązujących jedynie dla przypadków wymienionych w postanowieniu;
- postanowienie należy rozpatrywać łącznie z „*Ekspertyzą techniczną ...*”.

Na niniejsze postanowienie służy stronie zażalenie do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z siedzibą w Warszawie, ul. Podchorążych 38, za pośrednictwem Pomorskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej (ul. Sosnowa 2, 80-251 Gdańsk), w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia.

POMORSKI KOMENDANT WOJEWÓDZKI
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
z up.

st. brig. Piotr Socha
Zastępca Pomorskiego Komendanta Wojewódzkiego

Załącznik:

Ekspertyza techniczna z grudnia 2018 r. stanowiąca integralną część postanowienia (strony ostemplowane pieczęcią KW PSP w Gdańsku).

Otrzymuje:

✓ Morski Oddział Straży Granicznej
ul. Oliwska 35
80-563 Gdańsk

Do wiadomości:

KP PSP Puck

EKSPERTYZA TECHNICZNA

DOTYCZĄCA ROZWIĄZAŃ ZAMIENNYCH W TRYBIE § 2 UST. 3a
ROZPORZĄDZENIA MINISTRA INFRASTRUKTURY Z DNIA 12.04.2002 R.
W SPRAWIE WARUNKÓW TECHNICZNYCH, JAKIM POWINNY
ODPOWIADAĆ BUDYNKI I ICH USYTUOWANIE
W ZAKRESIE LIKWIDACJI I OGRANICZENIA ODDZIAŁYWANIA
ELEMENTÓW ZAGROŻENIA ŻYCIA

**dla budynku Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego
Straży Granicznej
Karwia, ul. Wojska Polskiego 50**

Inwestor i właściciel:
Morski Oddział Straży Granicznej
ul. Oliwska 35
80-917 Gdańsk

Rzecznik do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych	RZECZOWNICZKA DS. ZABEZPIECZEŃ PRZECIWPÓŻAROWYCH mgr inż. <i>Feliks Mikulski</i> upr. KG PSP nr 397/99
Rzecznik budowlany	dr inż. arch. WIESŁAW KUPŚĆ upr. bud. nr 1074/Gd/83 bez ograniczeń RZECZOWNICZKA BUDOWLANY nr 05/KKK/2017, Architekt IARP

Przywidz grudzień 2018

KOMENDA WOJEWÓDZKA
Państwowej Straży Pożarnej
w Gdańsku, woj. pomorskie
(2)

1. Przedmiot, zakres i cel opracowania.

Przedmiotem ekspertyzy technicznej w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w celu usunięcia nieprawidłowości powodujących zagrożenie dla życia ludzi jest istniejący budynek Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego Straży Granicznej w Karwi przy ul. Wojska Polskiego 50.

Celem ekspertyzy jest kompleksowa ocena warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu oraz wskazanie rozwiązań zapewniających nie pogorszenie warunków bezpieczeństwa pożarowego obiektu, szczególnie występowania zagrożenia życia ludzi, przy zastosowaniu rozwiązań zamiennych w zakresie technicznym oraz organizacyjnym.

2. Przepisy prawne i podstawy opracowania ekspertyzy technicznej.

- [1] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1422 ze zm.).
- [2] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719).
- [3] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030).

3. Ogólna charakterystyka obiektu.

Ośrodek jest położony w zachodniej części Karwi, na terenie zalesionym, oznaczonym na mapie ewidencji gruntów jako teren leśny Ls, w bezpośredniej odległości od linii brzegowej Morza Bałtyckiego. Dojazd do ośrodka prowadzi od ulicy Wojska Polskiego.

Na terenie zlokalizowano wolnostojący budynek ośrodka oraz budynek garażowy. Teren wokół ośrodka jest ogrodzony, zamykany dwiema bramami i furtkami. Obiekt jest czynny całą dobę, z całodobową recepcją.

Budynek ośrodka składa się z części parterowej i piętrowej, połączonych komunikacyjnie na poziomie parteru. Obiekt został wybudowany w konstrukcji tradycyjnej murowanej.

Część niższa, parterowa, częściowo podpiwniczona o konstrukcji murowanej, pochodzi z okresu przedwojennego (I połowa XX w.). Na parterze zlokalizowano pokoje gościnne z miejscami noclegowymi oraz pomieszczenia sanitarno-higieniczne. W piwnicy znajduje się pomieszczenie gospodarczo-magazynowe z bezpośrednim wejściem z zewnątrz budynku od jego szczytowej zachodniej strony.

Część wyższa, dwukondygnacyjna, całkowicie podpiwniczona, została dobudowana w roku 1975. Na piętrze zlokalizowano cztery apartamenty gościnne z indywidualnymi węzłami sanitarnymi i aneksami kuchennymi. Na parterze znajduje się wejście główne z recepcją, świetlica z częścią wypoczynkową oraz zaplecze pomocnicze. W podpiwniczeniu usytuowano pomieszczenia rekreacyjne, pomieszczenia pomocnicze oraz kotłownię gazową. Pomieszczenie kotłowni z kotłem o mocy grzewczej 175 kW posiada wejście wyłącznie z zewnątrz budynku.

Ze względu na pełnioną funkcję ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego, tj. użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego, obiekt kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZL V. Powierzchnia zabudowy wynosi 1721,13 m², powierzchnia użytkowa 2841,23 m², kubatura V = 8131,36 m³. Budynek stanowi jedną strefę pożarową. Ze względu na maksymalną wysokość w części wyższej 17,99 m, zaliczono go do grupy budynków

- niskich (N). Wymaganą klasą odporności pożarowej dla budynku jest klasa „C”, przy zastosowaniu elementów nie rozprzestrzeniających ognia. Łącznie w obiekcie przewiduje się przebywanie do 50 gości oraz 2 stałych pracowników.

Obiekt nie jest wpisany do rejestru zabytków i nie znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej.

Użytkownikiem obiektu jest Morski Oddział Straży Granicznej z siedzibą w Gdańsku.

4. Warunki budowlano-instalacyjne, ich stan techniczny.

Budynek jest w dobrym stanie technicznym. W czasie jego eksploatacji był poddawany bieżącym remontom i adaptacjom.

W budynku znajdują się instalacje: elektryczna, ochrony odgromowej, kanalizacyjna, wodna, ogrzewania centralnego typu wodnego (zasilana z wbudowanej kotłowni gazowej), wentylacja grawitacyjna, telefoniczna, instalacja hydrantowa 25.

5. Ocena warunków techniczno-budowlanych, w oparciu o które budynek uznany został za zagrażający życiu ludzi.

Przedmiotowy budynek należy rozpatrywać w kategorii budynku istniejącego przed wejściem w życie obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych [1]. W takim przypadku zastosowanie mają przepisy § 16 rozporządzenia [2] określające, czy dany budynek należy uznać za zagrażający życiu ludzi.

Rozpatrywany budynek w myśl ustawy Prawo budowlane stanowi istniejący budynek użytkowany, który zyskał pozwolenie na użytkowanie jako obiekt zamieszkania zbiorowego z funkcjami szkoleniowymi.

Zgodnie z § 2 ust.1 rozporządzenia [1] warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki, obowiązują tylko przy projektowaniu i budowie, w tym także odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 207 ust. 2 [1].

Zastrzeżenie podane wyżej w § 207 ust. 2 rozporządzenia [1] dotyczące bezpieczeństwa pożarowego, a także oświetlenia awaryjnego, o którym mowa w § 181 [1], stosuje się, z uwzględnieniem § 2 ust. 2 i 3a [1], również do użytkowanych budynków istniejących, jeżeli zagrażają one życiu ludzi.

W budynku oprócz bieżących prac remontowych i modernizacyjnych, nie przewiduje się jego przebudowy lub rozbudowy.

Pojęcie zagrożenia życia ludzi istnieje od roku 1995 i wynika z konsekwencji dostosowania prawa polskiego do dyrektyw Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa, które nakazuje w budynkach istniejących zachowanie poziomu bezpieczeństwa dla jego użytkowników na równoważnym poziomie, w stosunku do przepisów dotyczących nowobudowanych obiektów.

Zgodnie z § 16 ust.2 rozporządzenia [2] podstawą do uznania użytkowanego budynku istniejącego za zagrażający życiu ludzi, jest nie zapewnienie przez występujące w nim warunki techniczne możliwości ewakuacji ludzi, w szczególności w wyniku:

- 1) szerokości przejścia, dojścia lub wyjścia ewakuacyjnego, albo biegu względnie spocznika klatki schodowej służącej ewakuacji, mniejszej o ponad jedną trzecią od określonej w przepisach techniczno-budowlanych;
- 2) długości przejścia lub dojścia ewakuacyjnego większej o ponad 100% od określonej w przepisach techniczno-budowlanych;

- 3) występowania w pomieszczeniu strefy pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I lub ZL II albo na drodze ewakuacyjnej:
 - a) okładziny sufitu lub sufitu podwieszonego z materiału łatwo zapalnego lub kapiącego pod wpływem ognia, względnie wykładziny podłogowej z materiału łatwo zapalnego,
 - b) okładziny ściennej z materiału łatwo zapalnego na drodze ewakuacyjnej, jeżeli nie zapewniono dwóch kierunków ewakuacji;
- 4) nie wydzielenia ewakuacyjnej klatki schodowej budynku wysokiego innego niż mieszkalny lub wysokościowego, w sposób określony w przepisach techniczno-budowlanych;
- 5) nie zabezpieczenia przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych, w określony w nich sposób;
- 6) braku wymaganego oświetlenia awaryjnego w strefie pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II lub ZL V albo na drodze ewakuacyjnej prowadzącej z tej strefy na zewnątrz budynku.

Zgodnie z § 16 ust. 3 rozporządzenia [2] właściciel lub zarządca budynku zagrażającego życiu ludzi powinien zastosować rozwiązania zapewniające spełnienie wymagań bezpieczeństwa pożarowego w sposób określony w przepisach techniczno-budowlanych.

Jak wynika z powyższego ocena występowania tych warunków należy do właściciela obiektu (zarządcy), ale również obowiązek doprowadzenia do stanu zgodnego z warunkami techniczno-budowlanymi.

Bardzo często spełnienie przepisów warunków technicznych [1] w budynku istniejącym, podlegającemu dostosowaniu do wymagań z uwagi na zagrożenie życia ludzi, jest niemożliwe do wykonania ze względów konstrukcyjnych lub ekonomicznych.

Dlatego ustawodawca przewidział w § 2 ust. 2 i 3a [1] możliwość spełnienia wymagań technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki, w sposób inny niż podany w rozporządzeniu, stosownie do wskazań ekspertyzy technicznej właściwej jednostki badawczo-rozwojowej albo rzeczoznawcy budowlanego oraz do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, uzgodnionej z właściwym komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej.

W budynku zostały stwierdzone warunki techniczne, w oparciu o które został uznany za zagrażający życiu ludzi. Są to:

- przekroczona długość dojścia ewakuacyjnego o ponad 100% od określonej w przepisach techniczno-budowlanych, liczona z najdalej położonego apartamentu na piętrze do wyjścia bezpośrednio na zewnątrz budynku, przy realizacji jednego kierunku dojścia,
- występowanie na drodze ewakuacyjnej z piętra okładziny ściennej z materiału łatwo zapalnego, przy braku zapewnienia dwóch kierunków ewakuacji;
- braku wymaganego awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego na drogach ewakuacyjnych oświetlonych światłem sztucznym.

Niezależnie od powyższego wszystkie budynki istniejące powinny spełniać wymagania określone w aktualnie obowiązujących przepisach przeciwpożarowych, tj. w rozporządzeniu [2] i [3]. Dla niektórych wymagań zawartych w tych rozporządzeniach, np. dla drogi pożarowej, przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, hydrantów wewnętrznych, dodatkowego zbiornika na wodę, systemu sygnalizacji pożarowej i dźwiękowego systemu ostrzegawczego, ustawodawca przewidział możliwość zastosowania rozwiązań zamiennych, w przypadkach szczególnie uzasadnionymi lokalnymi uwarunkowaniami, wskazanych w ekspertyzie technicznej rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, w uzgodnieniu z właściwym miejscowo komendantem

- wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej, o ile zapewnią one nie pogorszenie warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu.

6. Charakterystyka pożarowa:

6.1. Powierzchnia, wysokość i liczba kondygnacji.

- funkcja: budynek użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego,
- ilość kondygnacji nadziemnych: jedna w części niższej oraz dwie w części wyższej,
- ilość kondygnacji podziemnych: częściowe podpiwniczenie w części niższej oraz pełne podpiwniczenie w części wyższej,
- maksymalna wysokość budynku – 8,60 m w części piętrowej oraz 4,3 m w kalenicy dachu w części parterowej, budynek niski (N),
- powierzchnia zabudowy - 729,04 m²,
- powierzchnia całkowita – 1250,27 m²,
- powierzchnia użytkowa – 997,4 m²,
- kubatura – 3952,23 m³,
- długość – 45,88 m,
- szerokość – 22,37 m.

6.2. Odległość od obiektów sąsiadujących.

Budynek Ośrodka usytuowano na terenie działki leśnej, z zachowaniem wymaganych odległości 4 m od granicy działki oraz zachowaniem wymaganych odległości od najbliższej zabudowy mieszkaniowej i użytkowej. W czasie budowy obiektu, kwestia odległości od granicy lasu, nie była określona w przepisach.

Wolnostojący budynek garażowy usytuowano w odległości ok. 25 m od budynku ośrodka po stronie zachodniej.

6.3. Parametry pożarowe występujących substancji palnych.

Materiały pożarowo niebezpieczne nie występują w budynku. Pozostałe materiały palne to: tkaniny, płyty drewnopochodne, papier, tworzywa sztuczne, materiały wystroju wnętrz, itp. których temperatura zaplenia waha się od 200 do 400° C.

6.4. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego;

Obiekt kwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi. Gęstość obciążenia ogniowego dla pomieszczeń, gdzie przebywają ludzie nie oblicza się. Gęstość obciążenia ogniowego w pomieszczeniach technicznych, magazynowych, gospodarczych i zaplecza kuchennego oraz w kotłowni wynosi do 500 MJ/m². Są to pomieszczenia PM (produkcyjno-magazynowe) funkcjonalnie związane z budynkiem.

6.5. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.

W budynku nie występują strefy i pomieszczenia zagrożone wybuchem.

6.6. Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji i w pomieszczeniach, w których przebywać mogą jednocześnie większe grupy ludzi.

Budynek z uwagi na pełnione funkcje wypoczynkowe i szkoleniowe zakwalifikowano do kategorii zagrożenia ludzi ZL V + III, tj. zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Zgodnie z założeniem organizacyjnym zapewniono 50 miejsc noclegowych w pokojach dwu- i trzyosobowych na parterze i piętrze.

Obsługę stałą obiektową stanowi 2-3 pracowników.

6.7. Podział obiektu na strefy pożarowe.

Cały budynek stanowi jedną strefę pożarową o powierzchni wewnętrznej ok. 1200 m². Dopuszczalna wielkość strefy pożarowej w przedmiotowym obiekcie nie powinna przekraczać 8000 m².

Zgodnie z § 209 ust. 5 rozporządzenia [1] strefy pożarowe zaliczone, z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania, do więcej niż jednej kategorii zagrożenia ludzi, powinny spełniać wymagania określone dla każdej z tych kategorii.

6.8. Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia przez elementy budowlane.

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami [1] budynek niski zaliczony do kategorii ZL V+III, powinien być wykonany w klasie odporności pożarowej „C”, a zastosowane elementy powinny spełniać warunek NRO (tj. nie rozprzestrzeniania ognia).

Przy klasie „C” odporności pożarowej elementy budowlane powinny spełniać następujące wymagania w zakresie odporności ogniowej:

Nazwa elementu	Wymagana klasa odporności ogniowej	Zastosowane elementy
Główna konstrukcja nośna (ściany, słupy, podciągi i ramy)	R 60	Część parterowa: układ konstrukcyjny 3-traktowy, oparty na ścianach podłużnych. Konstrukcja ścian nośnych z cegły pełnej gr. 38 (42) cm oraz gr. 25 (29) cm.
Strop	REI 60	Część piętrowa: stropy żelbetowe gęsto żebrowe typu DZ3 gr. 23 cm, wylewane na mokro lub płyt prefabrykowanych.
Ściany zewnętrzne	EI 30	Ściany zewnętrzne murowane z cegły pełnej gr. 38 (42) cm. Tynki wewnętrzne i zewnętrzne cementowo-wapienne. Ściany części wysuniętej na piętrze z bloczków betonu komórkowego gr. 24 cm. Ocieplenie styropianem systemowym.
Ściany wewnętrzne	EI 15	Ściany wewnętrzne konstrukcyjne z cegły pełnej gr. 25 (29) cm. Ściany działowe z cegły dziurawki gr. 6 (7,5) cm i 12 cm oraz z płyt kartonowo-gipsowych w zabudowie systemowej
Konstrukcja dachu	R 15	Część parterowa: stropodach przełazowy składa się ze stropu Kleina na belkach stalowych dwuteowych, ocieplonego od góry polepą i z wybudowanej na nim więźby drewnianej. Część piętrowa: stropodach płaski nie przełazowy wykonany jako niewentylowany o spadku 3° (5%), konstrukcję stropodachu stanowią płyty korytkowe gr. 12 cm ułożone na ścianach zewnętrznych oraz ścianach ażurowych z cegły dziurawki gr. 12 cm opartych na stropie DZ3.
Przekrycie dachu	Nie stawia się wymagań	Część parterowa: dach kopertowy o kącie nachylenia połaci 8° (14%), kryty papą na poszyciu z desek. Część piętrowa: stropodach płaski kryty papą.
Schody wewnętrzne	R 60	Schody żelbetowe z betonu zwirowego zbrojone stalą

Elementy konstrukcyjne spełniają wymagania w zakresie klasy odporności pożarowej „C”.

6.9. Warunki ewakuacji.

W budynku dopuszczalne długości przejść w pomieszczeniach wynoszą 40 m. Szerokość drzwi z pomieszczeń powinna wynosić 0,9 m. Długości przejść w pomieszczeniach nie przekraczają dopuszczalnej wartości.

Dopuszczalne długości dojść w budynku ZL V wynoszą 10 m przy jednym kierunku ewakuacji i 40 m przy dwóch kierunkach ewakuacji. Długość dojścia mierzy się od wyjścia z pomieszczenia na tę drogę do wyjścia do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku. Za równorzędne wyjściu do innej strefy pożarowej, uważa się wyjście do obudowanej klatki schodowej, zamykanej drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30, wyposażonej w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu.

Długość dojścia ewakuacyjnego z najdalej usytuowanego pomieszczenia na piętrze, pośrednio przez otwartą klatkę schodową do wyjścia bezpośrednio na zewnątrz budynku wynosi około 29 m, przy dopuszczalnych 10, przy realizacji jednego kierunku dojścia. Element zagrożenia życia stanowi przekroczenie dopuszczalnej długości o 100 %, czyli 20 m.

Na parterze występują dwa kierunki ewakuacji /dojścia/ dla których dopuszczalna długość wynosi 40 m, a zagrożenie życia występuje po przekroczeniu 80 m. Korytarz części parterowej (z wyjściem drzwiami w ścianie szczytowej po zachodniej stronie) posiada długość 37,25 m.

Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych nie powinna być mniejsza niż 1,4 m przy ewakuacji powyżej 20 osób oraz 1,2 m przy ewakuacji do 20 osób. Faktyczne szerokości wynoszą 1,5 m na parterze części parterowej oraz 2 m na parterze i piętrze części wyższej.

Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych powinna posiadać klasę odporności ogniowej EI 15.

Szerokość biegu klatki schodowej powinna wynosić 1,2 m w świetle, a spoczników 1,5 m w świetle. Odporność ogniowa biegów klatek schodowych powinna wynosić R 60. Wysokość stopni biegów klatek schodowych nie powinna przekraczać 0,175 m. Na drogach ewakuacyjnych nie dopuszcza się stosowania schodów zabiegowych, jeżeli są jedyna droga ewakuacyjną.

Wyjście ewakuacyjne z drogi ewakuacyjnej na zewnątrz budynku powinno mieć szerokość w świetle nie mniejszą niż szerokość biegu klatki schodowej tj. 1,2 m. Podstawowe skrzydło drzwi powinno mieć szerokość w świetle nie mniejszą niż 0,9 m.

Budynek powinien posiadać oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne) dróg ewakuacyjnych oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym. Oświetlenie ewakuacyjne powinno zapewniać natężenie oświetlenia min. 1 lx na powierzchni drogi ewakuacyjnej.

Istniejąca klatka schodowa w części piętrowej posiada następujące parametry:

- szerokość biegów – 1,08 m z lokalnym zawężeniem do 1,06 m,
- szerokość spoczników – od 1,10 m do 1,13 m,
- wysokość stopni - 0,17 m.

Wyjście z klatki schodowej na zewnątrz budynku prowadzi przez hol wejściowy, przy którym znajduje się recepcja.

Drzwi wyjściowe z parteru na zewnątrz stanowiące wyjście ewakuacyjne z budynku posiadają szerokości nie mniejsze niż 1,2 m.

Obudowa korytarza na piętrze oraz klatki schodowej została wykonana z płyt ściennych bez udokumentowanej klasy palności potwierdzającej jej wykonanie z materiałów co najmniej trudno zapalnych.

Do wykończenia wnętrz nie wolno stosować materiałów łatwo zapalnych, których produkty

- rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące. Na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji, nie można stosować materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych.

Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane powinny być wykonane z materiałów niepalnych, niezapalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia. Okładziny sufitów wykonane są z materiałów niepalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia - tynki cementowo-wapienne oraz z płyt GK.

W przypadku stosowania materiałów wykończeniowych luźno zwisających, w szczególności w kurtynach, zasłonach, draperiach, kotarach oraz żaluzjach, za łatwo zapalne uważa się materiały, których właściwości określone w badaniach zgodnych z Polskimi Normami odnoszącymi się do zapalności i rozprzestrzeniania płomienia przez wyroby włókiennicze, nie spełniają co najmniej jednego z kryteriów: 1) $t_i \geq 4s$, 2) $t_s \leq 30s$, 3) nie następuje przepalenie trzeciej nitki, 4) nie występują płonące krople. Firanki lub żaluzje zastosowane na drogach ewakuacji (korytarze i klatka schodowa) są wykonane ze zwykłych materiałów łatwo zapalnych. Dla poprawy bezpieczeństwa, firanki powinny być zdjęte lub zaimpregnowane do granicy trudno zapalności.

6.10. Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie.

6.10.1. Hydranty wewnętrzne. Dla budynku zaliczonego do kategorii zagrożenia ludzi ZL V+III o powierzchni wewnętrznej większej niż 200 m², wymagane jest zastosowanie hydrantów 25 z węzłem półsztywnym o długości 20 m lub 30 m na każdej kondygnacji, w tym w piwnicy. Zapewniono hydranty 25 w szafkach wnękowych zlokalizowanych w przestrzeni otwartej klatki schodowej na trzech kondygnacjach. Zastosowanie hydrantów 25 z węzłami półsztywnymi o długości 30m i zasięgu rzutu strumienia 3m, spełni wymagania przepisów i obowiązującej Polskiej Normy PN-EN 671-1 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Hydranty wewnętrzne z węzłem półsztywnym są cały czas napełnione wodą. W celu ich uruchomienia jedna osoba otwiera szafkę, otwiera zawór i wyciąga dowolną długość węża, np. 5 m i podaje wodę na źródło ognia. Skraca to znacznie czas podania środka gaśniczego. Do obsługi takiego hydrantu nie potrzeba szkolenia. Należy zachować wymaganą wydajność hydrantów 25 – 1,0 dm³/s, przy ciśnieniu 0,2 MPa. W budynku o powierzchni ponad 500 m² wymaga się jednoczesności działania dwóch hydrantów. Stąd łączna wymagana wydajność instalacji hydrantowej powinna wynosić co najmniej 2 dm³/s, przez okres co najmniej 1 godziny.

6.10.2. System sygnalizacji pożarowej – nie wymagany z uwagi na nie przekroczenie ilości 50 miejsc noclegowych w budynku.

6.10.3. Dźwiękowy system ostrzegawczy - nie jest wymagany.

6.10.4. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne - zgodnie z § 181, ust.3, pkt.2, lit.b [1] jest wymagane na drogach ewakuacyjnych oświetlonych jedynie światłem sztucznym. Jest to wymaganie minimalne. Według wymagań norm i wiedzy technicznej, w każdym budynku zamieszkania zbiorowego i w budynku użyteczności publicznej powinno być stosowane oświetlenie awaryjne na drogach ewakuacji, niezależnie od tego czy są oświetlone światłem naturalnym. W chwili obecnej obiekt nie jest wyposażony w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne na drogach oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym. Tym samym nie zapewniono wymaganego oświetlenia awaryjnego zgodnie z normami na drogach ewakuacyjnych, co traktuje się jako zagrażające życiu ludzi. Zgodnie z PN-EN 1838 na drogach ewakuacji wymagane jest stosownie oświetlenia awaryjnego przez co najmniej 1 godzinę po zaniku napięcia w sieci elektroenergetycznej zasilającej budynek. Lampy powinny zapewnić natężenie oświetlenia na drogach ewakuacyjnych nie niższe niż 1lx, a

dla urządzeń przeciwpożarowych, np. hydrantów i gaśnic o ile będą znajdować się poza drogami ewakuacji – 5lx. Oświetlenie awaryjne może być realizowane z lamp awaryjnych posiadających własny akumulator, ale muszą to być lampy posiadające odpowiednie atesty do stosowania w ochronie przeciwpożarowej, a nie tylko zwykłe lampy doposażone w inwerter awaryjny. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne jako urządzenie przeciwpożarowe powinny być wykonane zgodnie z projektem, uzgodnionym z rzeczoznawcą ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych.

- 6.10.5. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu, odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru, należy stosować w strefach pożarowych o kubaturze przekraczającej 1.000 m³ lub zawierających strefy zagrożone wybuchem. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien być umieszczony w pobliżu głównego wejścia do obiektu lub złącza i odpowiednio oznakowany. Odcięcie dopływu prądu przeciwpożarowym wyłącznikiem nie może powodować samoczynnego załączenia drugiego źródła energii elektrycznej, w tym zespołu prądotwórczego, z wyjątkiem źródła zasilającego oświetlenie awaryjne, jeżeli występuje ono w budynku. W budynku główny wyłącznik prądu zlokalizowano na złączu kablowym w skrzynce tablicy elektrycznej na zewnątrz budynku przed wejściem głównym. Wewnątrz budynku przy recepcji zapewniono przycisk sterujący wyłącznikiem prądu tzw. szybkie wyłączenie prądu.

6.11. Wyposażenie w gaśnice.

Wymagana masa środka gaśniczego w gaśnicach wynika ze wskaźnika: jedna jednostka masy środka gaśniczego (2 kg) na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej ZL V oraz długość dojścia do gaśnicy 30 m.

Miejsce usytuowania gaśnic winno być oznakowane znakiem bezpieczeństwa „gaśnica”. Należy zapewnić wolny dostęp do gaśnicy o szerokości 1 m.

Budynek wyposażono w gaśnice proszkowe przystosowane do gaszenia pożarów grupy ABC. Gaśnice rozmieszczono w budynku zgodnie z wymogami.

6.12. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Wymagane zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 dm³/s, z co najmniej dwóch hydrantów zewnętrznych. Najbliższy hydrant powinien znajdować się w odległości od 5 m do 75 m od budynku, a następny nie dalej jak 150 m.

Zaopatrzenie w wodę zapewniają hydranty zewnętrzne usytuowane na miejskiej sieci wodociągowej w ciągu ulicy Wojska Polskiego.

6.13. Drogi pożarowe.

Budynek niski ZL V o liczbie miejsc noclegowych poniżej 50 nie wymaga doprowadzenia drogi pożarowej, jednakże budynek niski zawierający strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL III o powierzchni przekraczającej 1.000 m², obejmującą kondygnację nadziemną inną niż pierwsza, zgodnie z rozporządzeniem [3] wymaga zapewnienia drogi pożarowej spełniającej wymagania rozporządzenia.

Droga powinna pożarowa powinna posiadać następujące parametry:

- powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku,
- bliższa krawędź drogi pożarowej od ścian budynku winna być zawarta w przedziale odległości od 5 do 15 m, a pomiędzy tą drogą i ścianą budynku nie powinny występować stałe elementy zagospodarowania terenu o wysokości przekraczającej 3m lub drzewa uniemożliwiające dostęp do elewacji budynku za pomocą podnośników i drabin mechanicznych,

- wyjścia ewakuacyjne z budynku powinny posiadać utwardzone dojście do drogi pożarowej o szerokości nie mniejszej niż 1,50 m i długości do 50 m,
- droga powinna umożliwiać przejazd bez zawracania lub być zakończona placem manewrowym 20 x 20 m,
- najmniejszy promień zewnętrznego tuku drogi pożarowej powinien wynosić co najmniej 11 m,
- wymagany dopuszczalny nacisk na oś nie mniejszy niż 100 kN.
- minimalna szerokość na całej długości obiektu oraz 10 m przed i za powinna wynosić 4 m a jej nachylenie podłużne nie może przekraczać 5%.

Wymagania dotyczące przebiegu drogi pożarowej nie dotyczą budynku o nie więcej niż 3 kondygnacjach nadziemnych i wysokości nie większej niż 12 m, jeżeli jest zapewnione połączenie z drogą pożarową wyjść z tego budynku, utwardzonym dojściem o szerokości minimalnej 1,5 m i długości nie większej niż 30 m, w sposób zapewniający dotarcie bezpośrednio lub drogami ewakuacyjnymi do każdej strefy pożarowej.

Do budynku Ośrodka zapewniano dojazd pożarowy z ul. Wojska Polskiego bezpośrednio pod budynek, z przebiegiem utwardzonej drogi o szerokości ok. 7 m wzdłuż dłuższego boku budynku. Droga przebiega w odległości ok. 2 m od ściany budynku. Istnieje możliwość zawrócenia pojazdu pożarniczego przed budynkiem garażu lub wyjazd z terenu ośrodka drugą bramą wyjazdową w kierunku ul. Wojska Polskiego.

7. Zakres niezgodności z przepisami.

7.1. Wskazanie niezgodności w zakresie przepisów techniczno-budowlanych i przeciwpożarowych, które powodują zagrożenie dla życia ludzi w obiekcie.

1. Długość dojścia ewakuacyjnego z piętra części wyższej budynku, pośrednio przez otwartą klatkę schodową i dalej bezpośrednio na zewnątrz budynku, wynosi 29 m, przy wymaganych 10 m przy realizacji jednego kierunku dojścia, co stanowi niezgodność z § 256 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Powyższy stan stanowi zagrożenie dla życia ludzi, gdyż istniejąca długość dojścia ewakuacyjnego przekracza o ponad 100% dopuszczalną długość określoną w przepisach techniczno-budowlanych, o czym stanowi § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.
2. Obudowa korytarza na piętrze oraz obudowa klatki schodowej została wykonana z materiału bez udokumentowanej klasy palności jako wyrób co najmniej trudno zapalny - co stanowi niezgodność z § 258 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Powyższy stan stanowi zagrożenie dla życia ludzi, gdyż zabronione jest stosowanie na drodze ewakuacyjnej okładziny ściennej z materiału łatwo zapalnego, jeżeli nie zapewniono dwóch kierunków ewakuacji, o czym stanowi § 16 ust. 2 pkt 3b rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.
3. Na korytarzach oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym nie zastosowano awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego wymaganego na drodze ewakuacyjnej prowadzącej ze strefy pożarowej ZL V na zewnątrz budynku, co stanowi niezgodność z § 181 ust. 3 pkt 2 c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Powyższy stan stanowi zagrożenie dla życia ludzi, o

- którym mowa w § 16 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

7.2. Wskazanie niezgodności, które zostaną doprowadzone w budynku do stanu zgodnego z przepisami.

Obudowa korytarza na piętrze oraz obudowa klatki schodowej zostanie usunięta lub zostanie udokumentowane wykonanie lub zabezpieczenie ognioochronne obudowy do stopnia co najmniej trudno zapalności.

Na korytarzach oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym zostanie zastosowane awaryjne oświetlenie ewakuacyjne.

7.3. Wskazanie niezgodności powodujących zagrożenia dla życia ludzi w obiekcie, które nie zostaną doprowadzone do stanu zgodnego z przepisami.

1. Długość dojścia ewakuacyjnego z piętra części wyższej budynku, pośrednio przez otwartą klatkę schodową i dalej bezpośrednio na zewnątrz budynku, wynosi 29 m, przy wymaganych 10 m przy realizacji jednego kierunku dojścia, co stanowi niezgodność z § 256 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Powyższy stan stanowi zagrożenie dla życia ludzi, gdyż istniejąca długość dojścia ewakuacyjnego przekracza o ponad 100% dopuszczalną długość określoną w przepisach techniczno-budowlanych, o czym stanowi § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

8. Przyjęte rozwiązania (ponadstandardowe) zamiennie inne niż określają to przepisy techniczno-budowlane zapewniające zabezpieczenie przeciwpożarowe obiektu (rekompensujące niezgodności niemożliwe do usunięcia w zabezpieczeniu przeciwpożarowym w stosunku do wymagań przepisów) - wyszczególnienie proponowanych rozwiązań zamiennych.

Jako rozwiązania zamiennie proponuje się w zakresie technicznym:

1. Przystosowanie do oddymiania okna dwuskrzydłowego rozwiernego na piętrze w części wyższej budynku o wymiarach otworu okiennego 160 x 160 cm w świetle ościeżnicy (wskazanego w części graficznej ekspertyzy) poprzez:
 - wyposażenie okna w atestowane siłowniki zapewniające otwieranie obu skrzydeł okiennych pod kątem co najmniej 60°,
 - sterowanie otwieraniem okien przez centralę oddymiania uruchamianą samoczynnie przez czujki wykrywania dymu,
 - wyposażenie systemu oddymiania w sygnalizator optyczno-akustyczny, podłączony do centrali oddymiania, usytuowany na parterze w holu wejściowym,
 - zapewnienie dopływu powietrza uzupełniającego przez główne drzwi wejściowe, otwierane ręcznie z możliwością ich ręcznego blokowania.
2. Zastosowanie czujek dymowych na dojściach ewakuacyjnych (korytarzach) do klatki schodowej w części wyższej budynku, podłączonych do centrali oddymiania klatki schodowej.
3. Zastosowanie awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego na ogólnodostępnych korytarzach i klatce schodowej, o zwiększonym do 2 lx natężeniu oświetlenia w osi

drogi, załączającego się w chwili zaniku zasilania elektrycznego oświetlenia podstawowego, o czasie działania nie krótszym niż 1 godzina.

9. Analiza i ocena wpływu rozwiązań zamiennych na poziom bezpieczeństwa pożarowego, służąca wykazaniu niepogorszenia warunków ochrony przeciwpożarowej.

W budynku zdecydowana większość użytkowników będzie przebywała na poziomie parteru, z którego zapewniono dwa kierunki ewakuacji – jeden kierunek bezpośrednio w stronę drzwi zewnętrznych w ścianie szczytowej budynku oraz drugi kierunek w stronę wejścia głównego w części piętrowej budynku.

Na piętrze w czterech apartamentach przewidziano nie więcej niż 12 użytkowników, przy założeniu przebywania do trzech osób w pojedynczym apartamencie. Przekroczenie dopuszczalnej długości dojścia ewakuacyjnego z piętra nie ogranicza możliwości bezpiecznej szybkiej ewakuacji ludzi z tej części budynku w przypadku zagrożenia. Ilość osób oraz parametry korytarza i klatki schodowej warunkują bezpieczne opuszczenie kondygnacji.

Wprowadzenie czujek dymowych połączonych z możliwością uruchamiania okna oddymiającego nie dość, że wpłynie na szybkie wykrycie zagrożenia dymowego w tej części obiektu to jednocześnie w sposób jednoznaczny powiadomi samoczynnie użytkowników o zagrożeniu poprzez sygnalizator optyczno-akustyczny.

Mając na uwadze charakter nieprawidłowości, która pozostanie w istniejącym użytkowanym budynku w formie niezgodnej z przepisami przyjęto, że zasadne jest zastosowanie na drogach ewakuacyjnych (również tych oświetlonych światłem naturalnym) awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego o dwukrotnie wyższym niż wymagane natężeniu oświetlenia.

Przebywanie stałego dozoru daje podstawę uznać, że każdorazowe pojawienie się objawów pożaru zostanie niezwłocznie wykryte i zostaną podjęte czynności zmierzające przede wszystkim do eliminacji zagrożenia w zarodku, a dopiero jako następny etap, jeżeli będzie konieczny - zostanie rozpoczęta ewakuacja.

Szczegółową organizację ewakuacji należy zamieścić w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem autorów ekspertyzy technicznej, zaproponowane rozwiązania zamienne i organizacyjne pozwolą na zniwelowanie występowania w budynku nieprawidłowości powodujących zagrożenie dla życia ludzi oraz nie pogorszenie warunków ochrony przeciwpożarowej dla przedmiotowego budynku.

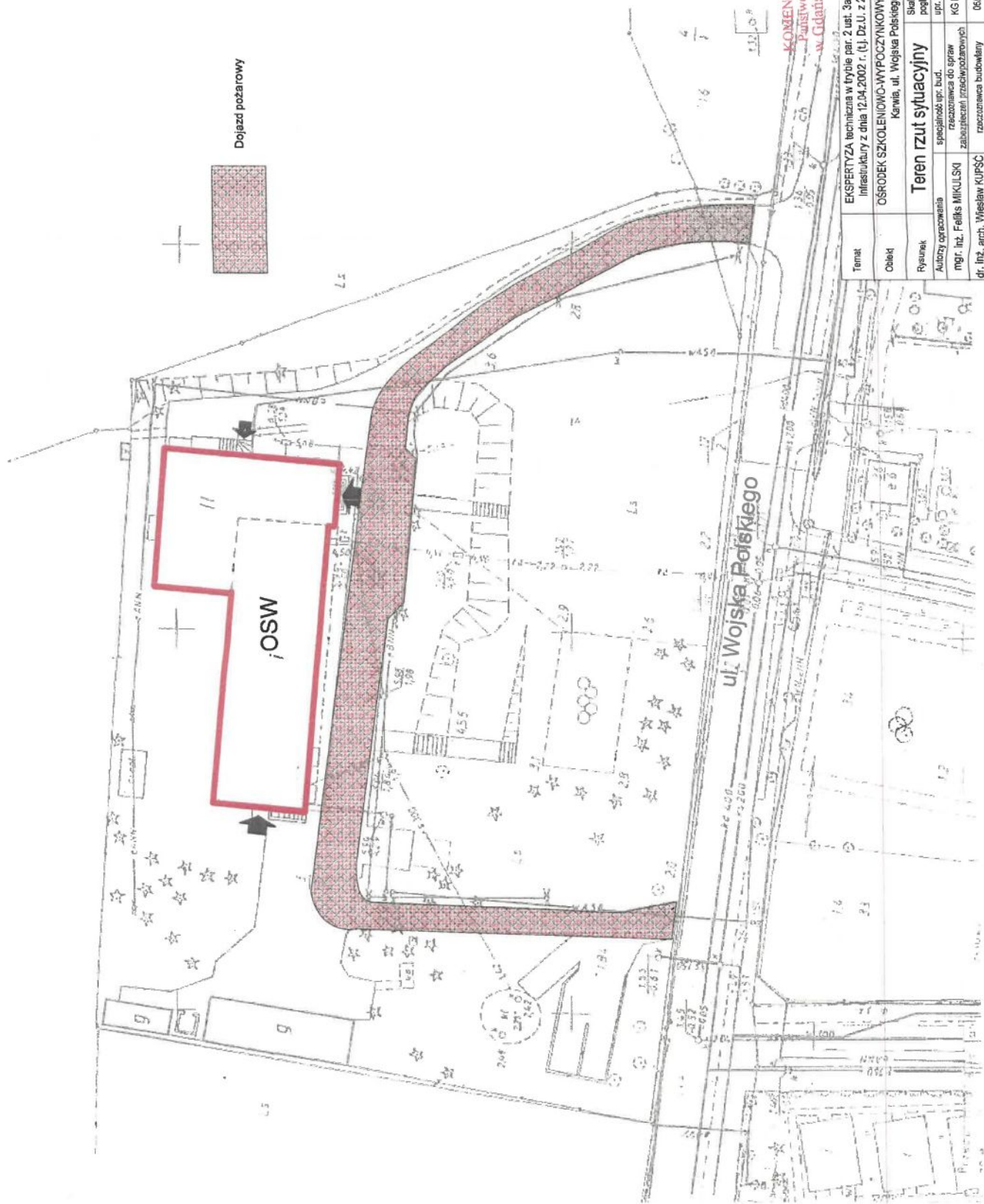
Po dokonaniu analizy wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz zastosowanych zabezpieczeń przeciwpożarowych wnosi się o uznanie poziomu bezpieczeństwa pożarowego rozpatrywanego budynku, przy zastosowaniu proponowanych rozwiązań zamiennych, za wystarczający.

RZECZOZNAWCA DS. ZABEZPIECZEŃ
PRZECIWPOŻAROWYCH
mgr inż. Feliks Mikulski
upr. KGP nr 397/99

KOMENDA WOJEWÓDZKA
Państwowej Straży Pożarnej
w Gdańsku, woj. pomorskie
(2)

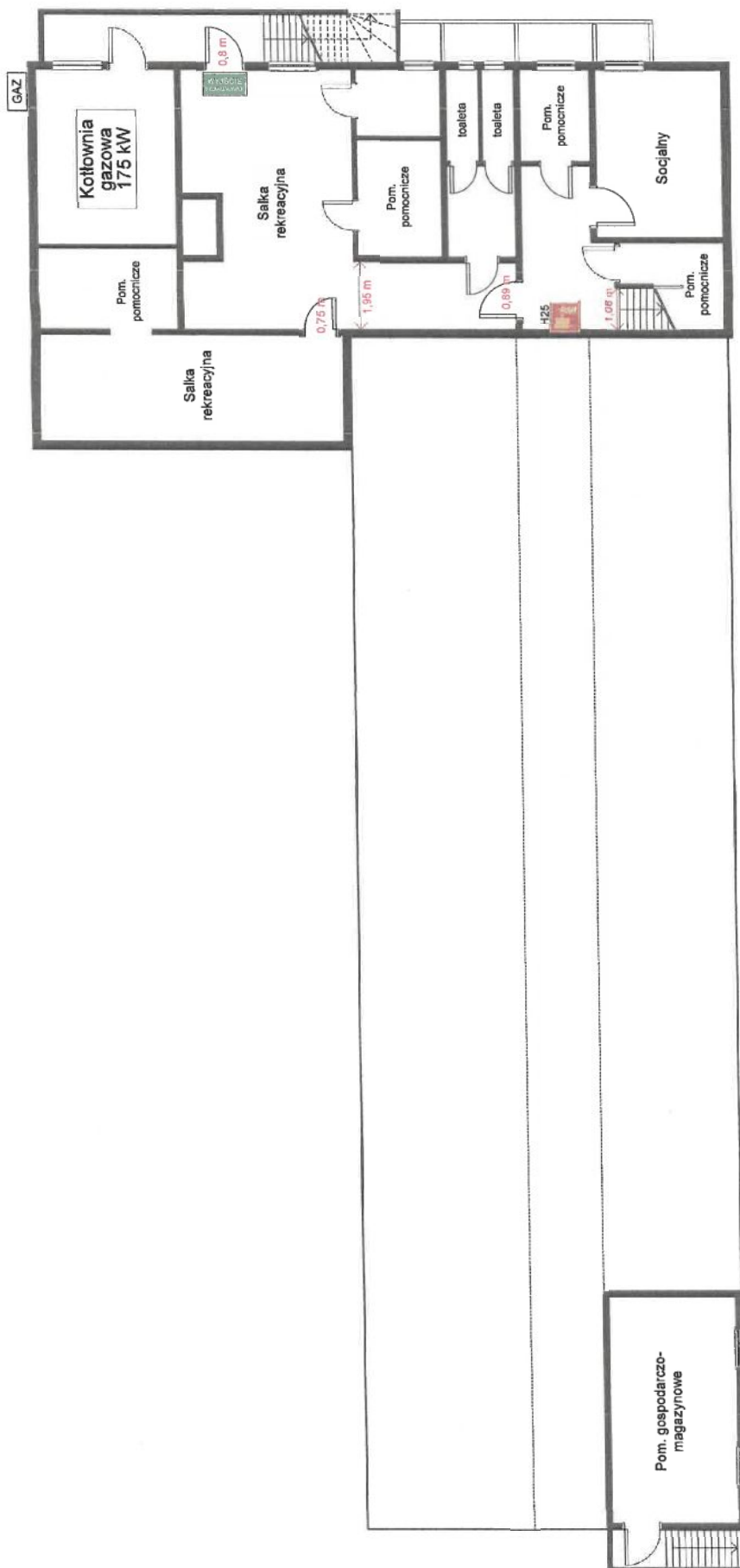
dr inż. arch. WIESŁAW KUPŚĆ
upr. bud. nr 1074/Gd/83 bez ograniczeń
RZECZOZNAWCA BUDOWLANY
nr 05/KKK/2017, Architekt IARP

 str. 12

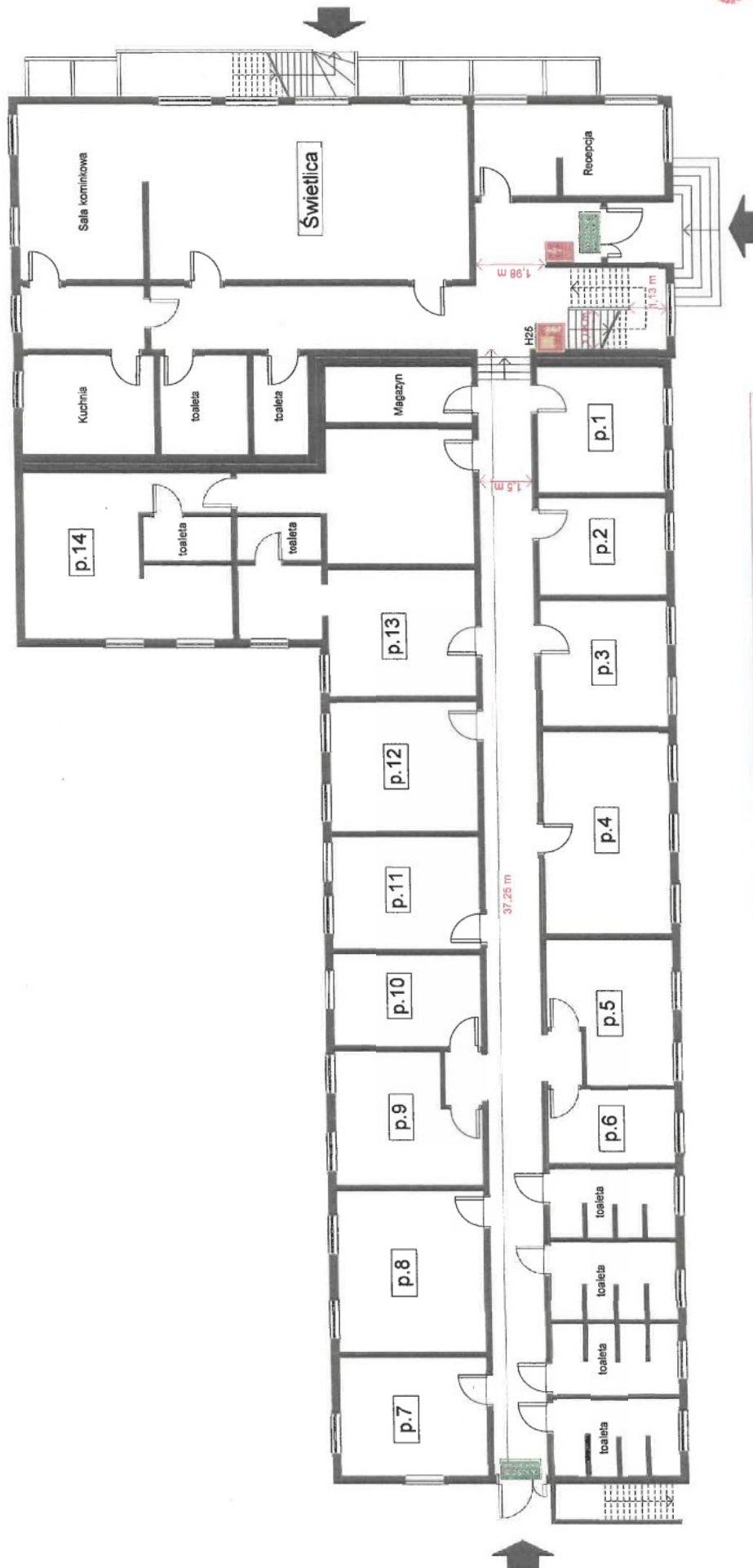

KOMENDA WOJEWÓDZKA
Pomorskiej Straży Pożarnej
w Gdańsku, woj. pomorskie
(2)

EKSPERTYZA techniczna w trybie par. 2 ust. 3a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. (tj. Dz.U. z 2016, poz. 1442 ze zm.)	
OSRODEK SZKOLENIO-WYPOCZYNKOWY STRAŻY GRANICZNEJ	
Karwia, ul. Wojska Polskiego 50	
Temat	Teren rzut sytuacyjny
Obiekt	Stacja podjętowa
Rysunek	specjalność upr. bud.
Autorzy opracowania	rozrachunek do spraw
mgr. inż. Feliks MIKULSKI	zabudowlanych przedsięwzięciach
dr. inż. arch. Wiesław KUPŚĆ	rozrachunek budowlany
	Data:
	grudzień 2016
	podpis
	KG PSP 337/89
	06/KK/2017

KOMENDA WOJEWÓDZKA
Państwowej Straży Pożarnej
w Gdańsku, woj. pomorskie
(2)

Temat	EKSPERTYZA techniczna w trybie par. 2 ust. 3a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. (tj. Dz.U. z 2015, poz. 1442 ze zm.)		
Obiekt	OŚRODEK SZKOLENIOWO-WYPOCZYNKOWY STRAŻY GRANICZNEJ Karwia, ul. Wojska Polskiego 50		
Rysunek	rzut PIWNICA		Skala poglądowa
Autorzy opracowania	mgr. inż. Feliks MIKULSKI		upr. nr podpis
dr. inż. arch. Wiesław KUPŚC	ręcznikawca budowlany		KG PSP 36789 05/000/2017
	Data: grudzień 2016		

KOMENDA WOJEWÓDZKA
Państwowej Straży Pożarnej
w Gdańsku, woj. pomorskie
(2)

NIEPRAWIDŁOWOŚCI:

1. Długość dojścia ewakuacyjnego z piętra na zewnątrz wynosi 29 m, przy wymaganych 10 m przy realizacji jednego kierunku dojścia.
2. Obudowa korytarza na piętrze oraz obudowa klatki schodowej z materiału bez udokumentowanej klasy palności jako wyrób co najmniej trudno zapalny.
3. Brak oświetlenia ewakuacyjnego na korytarzach oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym.

ROZWIĄZANIA ZAMIENNE:

1. Okno przystosowane do grawitacyjnego oddymiania, wyposażone w certyfikowany silownik.
2. Czujki dymowe na korytarzach części piętrowej obiektu, podłączone do centrali oddymiania.
3. Oświetlenie ewakuacyjne korytarzy i klatki schodowej o natężeniu oświetlenia 2 lx.

Temat	EKSPERTYZA techniczna w trybie par. 2 ust. 3a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. (tj. Dz.U. z 2015, poz. 1442 ze zm.)		
Obiekt	OSRODEK SZKOLENOWO-WYPOCZYNKOWY STRAŻY GRANICZNEJ Karwia, ul. Wojska Polskiego 50		
Rysunek	rzut PARTER		
Autorzy opracowania	specjalność: upr. bud.	Sala podglądowa	Data: grudzień 2018
mgr. inż. Feliks MIKULSKI	zabezpieczeń i pracochronowych	upr. nr	podpis
dr. inż. arch. Wiesław KUPŚC	zaczynająca budowlany	KG PSP 35789	
		05KOK2017	

1. Długość dojścia ewakuacyjnego z piętra na zewnątrz wynosi 29 m, przy wymaganych 10 m przy realizacji jednego kierunku dojścia.

2. Obudowa korytarza na piętrze oraz obudowa klaki schodowej z materiału bez udokumentowanej klasy palności jako wyrób co najmniej trudno zapalny.
3. Brak oświetlenia ewakuacyjnego na korytarzach oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym.

1. Okno przystosowane do grawitacyjnego oddymiania, wyposażone w

3. Czułki dymowe na korytarzach części piętrowej obiektu, podłączone do centrali oddymiania.

EKSPERTYZA techniczna w trybie par. 2 ust. 3a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. (tj. Dz.U. z 2015, poz. 1442 z zm.)		OSRODEK SZKOLENIOWO-WYPOCZYWKOWY STRAZY GRANICZNEJ	
Ośrodek		Kawia, ul. Wojska Polskiego 50	
Rysunek		rzut PIĘTRO	
Autoryzacja		Szala polegająca	
mgr. inż. Feliks MIKULSKI		upr. nr	
inż. arch. Wiesław KUPCZAK		KG SP 387/69	
inż. arch. Wiesław KUPCZAK		05/06/2017	